

ניאצ'יאו טר דול, אמם של ארבעה מתלמידי הפרוייקט

(תחילה המקור באנגלית ואז התרגום שלנו לעברית)

Hello my name is Nyachiew Ter Dhol, mother of Nyamach Khat ,Mat Khat, Nyanihal Khat ,Bouy Khat. I got deported in 2012 to South Sudan. We came and the kids were not happy, and they all got sick at once. We all suffered, and we tried to look for jobs, but it was impossible, and our relatives never wanted to help us. But we found one guy and he let us stay with him for some months as we were trying to get on our feet. But then when the war broke out, we all ran to find shelter. That's when my youngest son got lost. I felt so frustrated I forgot about the war; I just wanted my son back. I looked for him for 4 long months, I cried and asked for help from everyone. After searching I finally found him in Yei in different state, but I was happy to get united with my son. 2015 that's when my husband died and left us all alone. I was struggling to feed 4 kids. I would cry every night, but I never lost hope. Then we had to go to the refugee camp in Kakuma, cause that was our last chance of survival. I have never felt so hopeless that I couldn't do anything. But life in the camp wasn't easy. My kids were always sick and the education was not good at all, so I asked help from someone and they helped me travel to Kampala, then I heard something about Become and got more information and that's when my kids were given immediate help, were taken to school. It's still very hard for me as am a single mother, but at least my kids are in a better school and all thanks to Come True. I will forever be grateful, thank u Rami, Lea and Jacob - if it wasn't for them I would have been so lost now so once again thank u so much.

תרגום סיפורה של ניאצ'יאו לעברית:

שלום, שמי הוא ניאצ'יאו טר דול, אמם של ניאמאץ' חאת, מאט חאת, ניאניהל חאת, בואי חאת. גורשתי ב-2012 מישראל לדרום סודן. הגענו והילדים לא היו מרוצים, והם כולם חלו מיד. כולנו סבלנו, ניסינו למצוא עבודה, אבל זה היה בלתי אפשרי, וקרובי המשפחה שלנו לא רצו לעזור לנו. אבל מצאנו בנאדם שהסכים שנגור איתו כמה חודשים בזמן שניסינו לעמוד על הרגליים. אבל אז פרצה המלחמה, וכולנו רצנו למקום מפלט. ואז איבדתי את בני הצעיר. הרגשתי כל כך חרדה ומתוסכלת ששכחתי בכלל מהמלחמה; רק רציתי לקבל את הבן שלי בחזרה. חיפשתי אותו במשך 4 חודשים ארוכים, בכיתי וביקשתי עזרה מכולם. אחרי חיפושים מרובים, מצאתי אותו לבסוף ביי, במדינה אחרת (בדרום סודן, הערת המתרגמת), אבל שמחתי להתאחד עם בני.

ב-2015 בעלי מת והשאיר אותנו לבד. נאבקתי כדי להאכיל 4 ילדים. כל לילה בכיתי, אבל מעולם לא איבדתי תקווה. אז נאלצנו ללכת למחנה הפליטים קאקומה, כי זה היה הסיכוי האחרון שלנו לשרוד. מעולם לא הרגשתי כל כך חסרת תקווה, על כך שלא יכולתי לעשות כלום. החיים במחנה לא היו קלים. הילדים שלי היו חולים והחינוך היה גרוע, ואז ביקשתי עזרה ממישהו, והם עזרו לי לנסוע לקמפלה. ואז שמעתי משהו על ביקם, וקיבלתי עוד מידע, ואז הילדים שלי קיבלו עזרה מיידית, ולקחו אותם לבית הספר. עדיין קשה לי מאד כי אני אם חד הורית, אבל לפחות הילדים שלי בבית ספר טוב יותר, תודות ל-COME TRUE. לעולם אהיה אסירת תודה, תודה לרמי, ללאה, לג'ייקוב – אלמלא הם, הייתי כל כך אבודה, אז שוב תודה רבה לכם.